

Прилог бр. 1.

НАСТАВНО – НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА ПАЛЕ

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање **доцента**, за ужу научну област **Специфичне књижевности (србистика)**

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву, број ННВ: 246 од 12. 12. 2017. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурсу, објављеном у дневном листу “Глас Српске“ од 6. 12. 2017. године, за избор у академско звање **доцент**, ужа научна област **Специфичне књижевности (србистика)**.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. проф. др Ранко Поповић, председник
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (србистика)
Датум избора у звање: 27.10.2016.
Универзитет у Бањој Луци
Филолошки факултет

2. проф. др Јован Делић, члан
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: језици и књижевности
Ужа научна: Српска књижевност
Датум избора у звање: 15.7.2009.
Универзитет у Београду
Филолошки факултет

3. проф. др Саша Кнежевић, члан
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (србистика)
Датум избора у звање: 4.4.2013.
Универзитет у Источном Сарајеву
Филозофски факултет

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се **један (1)** кандидат:

1. др Жељка Пржуљ

2².

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове³ 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39⁴. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сљедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
На Филозофском факултету Пале, на 245. сједници Наставно-научног вијећа, одржаној 14. 11. 2017, донесена је одлука о расписивању конкурса за избор у звање доцента за ужу научну област Специфичне књижевности (србистика) . Одлука је потврђена на Сенату Универзитета у Источном Сарајеву, 30. 11. 2017.
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас српске“, 6.12. 2017.
Број кандидата који се бира
Један (1)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Избор у звање доцента за ужу научну област Специфичне књижевности (србистика)
Број пријављених кандидата
Један (1)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Жељка (Вукашин) Пржуљ

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

⁴ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

Датум и мјесто рођења
1.9.1984. Сарајево БиХ
Установе у којима је кандидат био запослен
Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста
асистент, виши асистент
Научна област
Специфичне књижевности (србистика)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Члан Матице српске Нови Сад, Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, Друштво наставника српског језика и књижевности Републике Српске
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Пале, 2003-2007. године
Назив студијског програма, излазног модула
Српски језик и српска књижевност
Просјечна оцјена током студија ⁵ , стечени академски назив
Дипломирани професор српског језика и српске књижевности
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Пале, 2008-2012.
Назив студијског програма, излазног модула
Методолошки аспекти изучавања књижевности (Књижевност)
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
Магистар књижевноисторијских наука
Наслов магистарског/мастер рада
„Књижевне идеје и погледи Станислава Винавер у дјелу Заноси и пркоси Лазе Костића“
Ужа научна/умјетничка област
Специфичне књижевности (српска књижевност)
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Филозофски факултет Пале, УУИС 1.7.2013 – 28.10.2017.
Наслов докторске дисертације
„Поетика и књижевноисторијска контекстуализација романа Бранка Ћопића“
Ужа научна област
Специфичне књижевности (српска књижевност)
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. асистент 2008-2012; 2 ⁶ . виши асистент 2012-2017.
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

⁵ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

⁶ Навести све претходне изборе у звања.

Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора

1. Жељка Панцић, „Прича о Стрезу“, *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 70, Нови Сад 2006, стр. 45-55;

Рад прати развој и мијене приче о Добромиру Стрезу, сестрићу бугарског цара Калојована, у житијним дјелима три знаменита ствараоца српског средњег вијека: у дјелима Стефана Првовенчаног, Доментијана и Теодосија. Кроз *Причу о Стрезу*, ауторка сагледава индивидуалне поетике које се огледају у обликовању његовог лика.

2. Жељка Пржуљ, Ања Јефтић, „Завјетно памћење пјесме“ (Приказ истоимене књиге Р. Поповића); *Радови Филозофског факултета* – Филолошке науке, бр. 10, књига 1, Пале 2008, стр. 399-405;

Приказ студије *Завјетно памћење пјесме* проф. др Ранка Поповића.

3. Жељка Пржуљ, „Живот и дело Јоаникија Памучине“, (Приказ истоимене књиге В. Ковачевића); *Радови Филозофског факултета* – Филолошке науке, бр.12, књига 1, Пале 2010, стр. 653-657;

Приказ књига "*Живот и дело Јоаникија Памучине*", аутора проф. др Воје Ковачевића, представља прерађени и допуњени магистарски рад са првобитним насловом "*Књижевни рад Јоаникија Памучине и културне прилике код Срба у Херцеговини у доба националног буђења (40 – их до 70 – их година 19. века)*".

4. Жељка Пржуљ, „На крилима Албатроса“ (Приказ романа *Сила* Б. Б. Бајовића); *Крајина* – Часопис за књижевност, науку и културу, Бања Лука, година X, број 38-39, љето 2011, стр. 246-251;

Приказ романа *Сила* Бранка Брђанина Бајовића.

5. Жељка Пржуљ, „Меша Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности“ (Приказ зборника радова); *Годишњак Друштва чланова Матице српске у Републици Српској* 1/2011, стр. 273-282;

Приказ зборника радова насталог као резултат Научног скупа организованог поводом стогодишњице рођења Меше Селимовића и Скендера Куленовића 27. новембра 2010. године у Бањалуци (*Меша Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности*)..

6. Жељка Пржуљ, „Поетичка начела Станислава Винавера у контексту европске авангарде (збирка пјесама Мјећа – 1911. године)“, (Прегледни рад); *Наука и идентитет*, Филолошке науке: зборник радова са Научног скупа, (Пале, 21-22. мај 2011), књига 6, том 1, Пале 2012, стр. 473-483;

Циљ овога рада јесте посматрати истовремени зачетак поетичких начела Станислава Винавера као и поетичких наговјештаја српске авангарде у оквиру збирке пјесама *Мјећа* (1911). Циљ рада је показати да је већ у поменутој збирци, као првом цјеловитом објављеном дјелу аутора, и у критици приказаној као изразито

аматерски и подражавалачки написаној, постављен темељ не само већини касније насталих Винаверових дјела, него и наговијештен пут српске књижевности наредних деценија. Такође, у раду се настоји, макар на једном општем плану, показати да је Винавер својом пјесничком књигом већ био на трагу европске авангарде, и то не само у мотивској сфери, већ и у сфери чврстих књижевних идеја, које се неће битније измијенити ни до самог краја Винаверовог живота. Што се тиче утицаја европске авангарде, прије свега се узимају у обзир Винаверове интертекстуалне везе са француским пјесницима попут Валерија, Верлена, нарочито Малармеа, а на другој страни са руским пјесницима истог раздобља од који је најважнији Александар Блок.

7. Жељка Пржуљ, „Винаверово схватање пјесничке традиције“ (Оригинални научни рад); Зборник са Научног скупа Наука и савремени универзитет, Филозофски факултет (10-11. новембар 2011), Ниш; Филологија и универзитет, бр. 1, Филозофски факултет, Ниш, 2012, стр. 488-496;

Циљ овога рада је да се покаже какав однос је имао Станислав Винавер, као припадник прве генерације послеријатних модерниста, према пјесничкој традицији. За приступ овоме проблему, кључан је однос модерниста према критичким начелима Јована Скерлића и естетичким мјерилима Богдана Поповића, као и њихових каснијих слѣдбеника, тако да је неопходно присјећање на сукоб који се одвијао на релацији традиционалисти – модернисти. Конструкција *Винаверово схватање пјесничке традиције* подразумијева и увид у бројне књижевне идеје и погледе Станислава Винавера, па се у раду, у том смислу, назначавају неке које су се до данас показале оригиналним и продуктивним. Врло илустративан примјер поменутих релација у српској књижевности јесте однос према Лази Костићу, који, опет, за дјело Станислава Винавера представља неку врсту кључа, тако да се управо преко тога покушава доћи до одговора на задату тему. Корпус на коме је спроведено истраживање подразумијева Винаверову студију "Заноси и пркоси Лазе Костића" и есеја попут "Језичке могућности" и "Језик наш насушни", зависно од потребе.

8. Жељка Пржуљ, „Винаверов однос према стваралачком чину“, Савремена проучавања језика и књижевност IV /2 (Зборник радова са IV научног скупа младих филолога Србије), ФИЛУМ, Крагујевац 2013; стр. 261-271;

Рад говори о једној од најважнијих књижевних идеја Станислава Винавера и главном идејном ставу на коме почива његова студија *Заноси и пркоси Лазе Костића*, а то је *схватање стваралачког чина*. У оквиру ове идеје Винавер посматра увијек актуелан и никада до краја рјешив проблем односа критике и поезије, који подразумијева питање *аутономности књижевности и пјесничког чина*, односно проблем неразумијевања поезије и пјесничког језика. Упоредили су Костићево и Винаверово схватање стваралачког чина, које полази од истих основа и може се рећи да је на трагу *ентузијастичке поетике*. То даље имплицира његово *схватање језика и говорне мелодије*, које се протеже и кроз поетику српске авангардне књижевности, а то је да треба доћи до суштина у ријечима и то слушањем говора као матице која непрестано жубори. Један од циљева овога рада је доказивање да је *аутономија стваралачког чина и књижевности*, за коју се залагао Винавер, заправо фундаментална чињеница на којој почива његова одбрана

модерне, а и одбрана саме поезије, односно, апсолутне умјетности, у чему и јесте највећи значај његових књижевних идеја и погледа.

9. Жељка Пржуљ, „Винаверов однос према књижевној критици“, (Прегледни рад); *Филолог*, часопис за језик, књижевност и културу, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци V/2012, стр. 58-66;

Циљ овога рада јесте да се покаже какве релације су постојале између Станислава Винавера и српске књижевне критике, конкретније њених главних носилаца Јована Скерлића и Богдана Поповића. Овај однос је интересантнији утолико више што је Винавер био досљедан представник српског модернизма и самим тим виновник оне појаве коју историја српске књижевности именује сукобом између *традиционалиста* и *модерниста*, а који се у првом наврату дешавао између два свјетска рата, да би се „наставио“ педесетих година двадесетог вијека. За детекцију и рјешење овога проблема аутору је послужио и однос књижевне критике према Лази Костићу чему је и сам Винавер придавао много важности, нарочито ако имамо у виду његову монографију посвећену овоме пјеснику под називом *Заноси и пркоси Лазе Костића*, и у којој је изнио неку врсту синтезе своје поетике. Уједно, поменуто дјело представља и корпус овога рада, уз збирке *Мјећа*, *Приче које су изгубиле равнотежу*, есеје *Језичке могућности*, *Језик наш засушни* и друге, зависно од потребе рада.

Радови послје посљедњег избора/реизбора⁷

1. Жељка Пржуљ, „Ратна поезија Ђорђа Сладоја“, едиција *Значај српског језика и књижевности за очување идентитета Републике Српске I*, Филозофски факултет Пале 2012, стр. 197-211;

На основу тематско-мотивске анализе пјесничких збирки Ђорђа Сладоја, објављених у годинама рата у Босни и Херцеговини, овај рад покушава да одреди карактер и лоцира мјесто његове поезије и поетике у корпусу *ратне поезије Републике Српске*. Анализа поменутих збирки показала је да у Сладојевој поезији није заступљен велики број мотива који непосредно говоре о ратним страхотама. Присутан је мотив најаве *пошљедњег времена*, мотив смрти и гробља, али посредно изражен преко мотива осјећаја празнине и туге преживјелих, мотив сеоба и збјега, мотиви разочараног ратника повратника и терора историје над појединцем чиме још више обесмишљава рат као појаву. Осим што је Сладоје у сталном дослуху са српском пјесничком традицијом и предањем, додатна специфичност његове ратне поезије је непрестани разговор са Творцем, односно молитва за спасење и за престанак несреће. Он тиме потврђује да је природа најбоље српске ратне поезије с краја 20. вијека доминантно антиратна у чему, заправо, и јесте њена највећа вриједност.

2. Жељка Пржуљ, „Хронотоп у роману *Сила* Бранка Брђанина Бајовића, (Кратко

⁷ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

саопштење)“, *Радови* Филозофског факултета у Источном Сарајеву, бр. 14/1, Пале 2012, стр. 245-253;

Хронотоп као жанровска карактеристика, наравно, чини окосницу сижеа романа, али и обједињујући фактор онога што представља ванкњижевни контекст. Бранко Брђанин Бајовић отишао је и корак даље тиме што његов хронотоп постаје метафора (па и симбол) како књижевне, тако и националне историје, једног простора и једног времена. Једног времена, јер је аутор у роману показао да савремени (садашњи) тренутак не представља апсолутно ништа уколико се посматра сам за себе, одвојено од прошлости и будућности, односно да се вођене вишим смислом (не)прилике понављају.

3. Жељка Пржуљ, „Запиши и напиши“, (Приказ: Рајко Петров Ного „Запиши то, Рајко“, СКЗ и Београдска књига, Београд 2010. године и „Запиши и напиши: по (не)сигурном сећању и поузданом читању“, Београдска књига, Београд 2011.), *Радови* Филозофског факултета у Источном Сарајеву, бр. 14/1, Пале 2012, стр. 725-729;

Приказ двију књига Рајка Петрова Ного *Запиши то, Рајко* и *Запиши и напиши*, које представљају реализацију једне идеје, а то је отимање од заборављања разноликих прво људских, а онда и умјетничких судбина, виновника и свједока једног прошлог, по много чему сложеног времена, у чијим посљедицама живимо и данас.

4. Маријана Радовић, Жељка Пржуљ, „Дјело Иве Андрића као подтекст у роману *Сила* Бранка Брђанина Бајовића“, (Оригинални научни рад), зборник радова са научног скупа *Иво Андрић у контексту балканских књижевности (Иво Андрић и балканското историческо битие)*, *Научни трудове*, том 50, кн. 1, сб. Б, Универзитет Пајсије хиландарски, Пловдив, 2012, стр.190-203;

Аутори се у овој раду баве компаративном анализом књижевног дјела Иве Андрића као подтекста у оквиру књижевног дјела Бранка Брђанина Бајовића, на примјеру романа *Сила*. Као дјело савремене српске књижевности, неопходно га је ставити у контекст досадашњих типолошких и теоријских проучавања, која услед недостатка новије одговарајуће и прецизне номенклатуре и периодизације, остају на нивоу термина *постмодернизма*. Специфичност дјела и поетике Б. Б. Бајовића сагледава се у оквиру хипотезе да је Брђанин традиционалиста само према тематици и настављању књижевне, односно пјесничке традиције, а према оригиналности поетичког поступка, који према мишљењу аутора односи превагу, модерниста високог реда. Доминантна особина Брђаниновог приповједачког поступка је *интертекстуалност* која је у највећој мјери усмјерена према дјелу Иве Андрића.

5. Жељка Пржуљ, „Винаверов однос према Вуковој реформи и редакцијама српског језика“, (Оригинални научни рад); *Наука и традиција*, Филолошке науке: зборник радова са научног скупа, (Пале, 18-19. мај 2012), књига 7, том 1, Пале 2013, стр. 601-609;

У овоме раду се настоји показати какву позицију је заузимало увијек отворено питање посљедица Вукове реформе језика и увођења народног као књижевног у првој половини двадесетог вијека. Поред општег увида у стање у српској књижевности тога доба представљен је однос Станислава Винавера као једног од репрезентативних српских модерниста према поменутој проблему. Интересантан је нарочито због тога што овој појави приступа са више аспеката. Евидентно је да је његово мишљење дјелимично промијењено у монографији *Заноси и пркоси Лазе Костића* као посљедњој објављеној у односу на есеје с почетка његовог књижевног стварања. Истраживање је спроведено на корпусу који чине махом есеји и критички радови Станислава Винавера и монографија *Заноси и пркоси Лазе Костића*.

6. Жељка Пржуљ, „Традиција и модерност у Змајевој поезији за дјецу“ (Приказ књиге Тамаре Грујић, *Змајево песништво за децу и усменокњижевна традиција*: рефлекси усмене књижевности у поезији за децу Јована Јовановића Змаја – заступљеност и функција. Змајеве дечје игре, Нови Сад 2010. године), *Philologia mediana*, година V, број 5, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, 2013, стр. 637-641;

Приказ студије *Змајево песништво за децу и усменокњижевна традиција* Тамаре Грујић која је настала на основу докторске дисертације "*Рефлекси усмене књижевности у поезији за децу Јована Јовановића Змаја – заступљеност и функција*" одбрањене априла 2010. године на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

7. Жељка Пржуљ, „Архетипски мотиви и хронотоп у роману *Осма офанзива* Бранка Ћопића“, едиција *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске II*: Књижевни класици Републике Српске: Кочић и Ћопић, Филозофски факултет, Пале 2013, стр. 319-339;

У овоме раду анализа романа *Осма офанзива* Бранка Ћопића првенствено је заснована на проучавању структурних елемената, и то прије свих хронотопа, његовој организацији и функцији. Начин организације хронотопа упућује на повезаност са жанром бајке и хронотопима који су карактеристични за њену композицију, нпр: идилични хронотоп (напуштање дома, опремање на пут), хронотоп шуме, града, хронотоп мушке куће итд. Ћопићево уграђивање и моделовање ових елемената у наратив поменутог романа води ка продубљивању постојећих значења наведених хронотопа који постају симболи. У оквиру карактеризације ликова, њихова функција је истицање психолошког аспекта, али и антрополошког. Са антрополошког аспекта је сагледано у којој мјери је модел *велике куће*, као кључни модел постојања и носилац вриједности патријархалне заједнице, препознат у *Башти сљезове боје*, присутан и реално препознатљив и у роману *Осма офанзива*.

8. Жељка Пржуљ, Маријана Радовић, „Живи палимпсести у савременој српској књижевности (на примјеру поетског и прозног стваралаштва Бранка Брђанина Бајовића)“, (Оригинални научни рад), *Језици и културе у времену и простору*

2: тематски зборник, Филозофски факултет у Новом Саду, Нови Сад 2013, 281-290;

Појам *живи палимпсести* користи се као метафора под којом се подразумејева интертекстуалност, вишеслојност и вишезначност која карактерише дјело Бранка Брђанина Бајовића. Анализом и интерпретацијом романа *Сила* и збирке изабране поезије *Трнов вијенац* аутори покушавају да докажу да је он један од ријетких савремених стваралаца који успјешно одговара на изазове интертекстуалности, и уједно, да је савремена српска књижевност у сталном дијалогу, како са пјесничком традицијом, тако и са усменим предањем. Као најзначајнију у роману издвајају релацију према дјелу Иве Андрића. У збирци пјесама слиједе траг употребе најрепрезентативнијих мотива српске народне поезије којима аутор на изненађујуће жив и експресиван начин приказује страдања српског народа у Босни и Херцеговини деведесетих година двадесетог вијека. У оба случаја Брђанинови специфични поетички поступци носе и универзалну поруку о природи и суштини како самог стваралачког чина, тако и књижевности као умјетности уопште.

9. Жељка Пржуљ, Мирјана Лукић, „Поезија и прозба“ (Приказ истоимене књиге Саше Шмуље), *Крајина*: часопис за књижевност, науку и културу, Бања Лука, година XII, број 47-48, јесен – зима 2013; стр. 309 – 312;

Приказ истоимене књиге проф. др Саше Шмуље који се бави компаративним изучавањем поезије Десанке Максимовић и Мака Диздара.

10. Жељка Пржуљ, „Наративна стратегија у роману *Босански џелат* Ранка Рисојевића“, едиција *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске III*: Слика Босне и Херцеговине у дјелима савремених писаца Републике Српске, Филозофски факултет, Пале 2014, 257-273;

У раду се анализира проблем наратора и перспектива приповиједања у роману *Босански џелат* Ранка Рисојевића. Уједно, показује се да ће синтагма из наслова, послје овог романа, сигурно постати универзалан и сублимиран израз за све оно што се догађало, али, нажалост, и што ће се догађати на просторима Босне и Херцеговине, јер подсјећа на историјске догађаје из времена Аустругарске.

11. Жељка Пржуљ, „О рецепцији другог издања Винаверове књиге *Заноси и пркоси Лазе Костића* и релацији између ова два писца“. (Оригинални научни рад) *Прилози настави српског језика и књижевности*, III/1-2, Друштво наставника српског језика и књижевности, Бања Лука, 2015, стр. 63-75;

У раду се анализирају контакти и подстицаји између Станислава Винавера као модернистичког писца и Лазе Костића као романтичара, али и претече модерном српском пјесништву у студији *Заноси и пркоси Лазе Костића*. Уједно, указује се на рецепцију ове студије која је је била оспоравана.

12. Жељка Пржуљ, „Ћопићева потреба за идентитетом“, *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске: Будућност српског језика и књижевности у Републици Српској и процеси (дез)интеграција*, Филозофски факултет Пале, 2015, стр.297-315;

У раду се говори о појединим мање јасним подацима у Ћопићеву биографији у свјетлу психолошке одреднице *идентитета* као могућим полазним или стајним тачкама његове поетике.

13. Жељка Пржуљ, „Ћопићев *Пролом* – лице и(ли) наличје револуције“, (Прегледни рад), *О Бранку Ћопићу: зборник радова са научног скупа*, уредник: Александра Вранеш, Вишеград: Андрићев институт, 2016. године, стр. 137-153;

У овом раду дат је један синтетички и по много чему особен поглед на роман *Пролом*. Осим на анализи структурно-композиционих елемената романа, ово проучавање заснива се и на књижевноисторијском односно идеолошком контексту који је пратио вријеме уочи његовог објављивања, а ту се, прије свега, мисли на јавни скандал који је изазвала Ћопићева *Јеретичка прича* (1950). Један од основних циљева овога рада је да се покаже како управо ово дјело упозорава да Ћопићев књижевни опус захтијева ново читање. Анализа показује такву особеност поетичког поступка који би се могао назвати феноменом „дуплог дна“, а који се критички односи према идеолошком контексту. То даље говори да је једина идеологија којој је Бранко Ћопић евентуално могао бити подређен књижевна идеологија, и то његова властита, што представља и главну хипотезу рада. У интерпретацији текста кориштени су и интервјуи и књижевни разговори са Бранком Ћопићем.

14. Жељка Пржуљ, „Поетика простора у роману *Пролом* Бранка Ћопића“, *Ћопићево стољеће: зборник радова поводом стогодишњице рођења*, главни уредник: академик Рајко Кузмановић, Бања Лука: АНУРС, 2016;

У овоме раду анализирању романа *Пролом* приступило се преко теорије Милана Радуловића о роману као „оригиналној космогонији“. С тим у вези изнесена је претпоставка да је категорија *простора* у Ћопићевом дјелу кључна за дефинисање његове суштине која је омеђена релацијом прожимања сижејно-структурних елемената романа са наративним обрасцима жанрова усмене књижевности, понајвише бајке, а која није видљива на први поглед. Простор у Ћопићевом роману, према постављеној хипотези, има функцију *огледала*, у смислу својеврсног *тајног пролаза* између два „свијета“ – „свијета“ о коме непосредно говоре сви уобичајени елементи структуре романа и који се добрано подударују са историјским чињеницама, и „свијета“ који представља метафоричку, симболичку димензију, одраз овога првог, који је, заправо, примарни и темељни. Заједно представљају *axis mundi* једног већег свијета – такве Ћопићеве представе која понајвише подсећа на космогонијску *земљорадничко-радничку*, како је дефинише Бахтин, и *ратничку идилу*, засновану на оној врсти архетипских симбола и слика какве срећемо у Чајкановићевим антрополошким студијама о српској религији и митологији. Дакле, циљ је био да се покаже како *Пролом* јесте роман о истини револуције у Крајини

1941. године, али представља и имплицитну Ћопићеву представу суштине човјека као бића и његовог живота, дату кроз слику специфичности крајишког менталитета, што га издиже изван сваке идеологије склоне злоупотреби.

15. Жељка Пржуљ, “Роман као *успомена којом се заборавља вријеме*“ („У сјећању на заборав“, Саша Кнежевић), ЛИК: часопис за литературу и културу, година 2, Андрићев институт, Андрићград 2016, стр.259-264;

Приказ романа „У сјећању на заборав“ Саше Кнежевића, добитника награде „Златна сова“.

16. Жељка Пржуљ, „Женски ликови у роману *Осма офанзива* Бранка Ћопића“, (Прегледни рад) Наука и стварност (21. мај 2016), Филозофски факултет Пале, стр.515-523;

У овој раду анализирани су женски ликови заступљени у роману *Осма офанзива* Бранка Ћопића са указивањем на оне њихове поетичке специфичности које су условљене припадности патријархалној култури и односима који владају у њој. С тим у вези указано је да је однос друштва према женама, дат претежно кроз перспективу мушкарца као главе куће, са *мизогинским* *призвуком*, карактеристичан за усмену књижевност, присутан и у Ћопићевом моделовању јунакиња. Као најбољи примјер за то намеће се лик Анђелије Ђеје Старчевић из *Осме офанзиве*. У контексту самог наративног поступка који третира овај мотив, може се пратити начин на који Ћопић води дијалог са усменом књижевношћу, односно и један од начина како је остварена интертекстуална веза између усмене и писане књижевности генерално.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

Навести све активности (учбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете⁸, менторство⁹)

Као асистент и виши асистент Жељка Пржуљ је изводила вјежбе на Катедри за србистику од 2008. године, на предметима: Новија српска књижевност (18. вијек), Српска књижевност романтизма, Српска књижевност реализма, Књижевност и историја, Српска књижевност 20. вијека (проза), Српска књижевност 20. вијека (поезија), Постмодерна српска књижевност те сличним предметима на Катедри за руски и српски језик и књижевност, Катедри за општу књижевност и библиотекарство и Катедри за општу књижевност и театрологију.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

⁸ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁹ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

Учешће у пројектима: *Српска лирика 20. вијека у компаративном контексту* (једногодишњи, 2011-2012.), *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске* (четворогодишњи, 2011-2015.) – оба финансирало Министарство науке и технологије Републике Српске.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА¹⁰

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ¹¹

Кандидат др Жељка Пржуљ је од 2008. као асистент и виши асистент изводила вјежбе на Катедри за србистику, Катедри за руски и српски језик и књижевност, Катедри за општу књижевност и библиотекарство, те Катедри за општу књижевност и театрологију, на предметима који су наведени под ставком 4.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Први кандидат

Минимални услови за избор у звање ¹²	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Научни степен доктора наука</i>	<i>испуњава</i>	Кандидаткиња је докторирала на Филозофском факултету Пале УИС с тезом „Поетика и књижевноисторијска контекстуализација романа Бранка Ћопића“ 2017. године.
<i>Објављена три (3) научна рада</i>	<i>испуњава</i>	Кандидаткиња је објавила пет (5) категорисаних оригиналних научних радова, два (2) прегледна научна рада и једно (1) кратко научно саопштење.

¹⁰ Интервију са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервију подразумјева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервију у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервијуа.)

¹¹ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

¹² У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)

У три научна зборника који су резултат наведених научних пројеката у којима је учествовала, кандидаткиња је објавила још четири (4) оригинална научна рада који због природе публикације нису посебно категорисани. Уз то, објавила је и два (2) приказа научних публикација, као и два (2) приказа белетристичких дјела.

Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)

Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурс, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно.

На основу свих научних, образовних и стручних референци наведених у овом извјештају Комисија предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да се др Жељка Пржуљ изабере у академско звање доцента за ужу научну област Специфичне књижевности (србистика).

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. проф. др Ранко Поповић , председник
2. проф. др Јован Делић, члан
3. проф. др Саша Кнежевић , члан

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е:

1. _____

Мјесто: Пале,
Датум: 15.1. 2018.